

Eorum, quae ad mare salſamque omnem aquam A pertinent, Scilicet vigefimateria, cuius quaestiones 41.

Ὅτι ἀεὶ τὸ ἄλμυρόν ὕδωρ καὶ θάλαπην. κγ.

Cur fluctus praalti pelagi superfrangi non soleant, sed parvi tantum, & brevis? An quia parum humoris cum fertur, discerni a spiritu facilius potest, quam multum. 2 Cur fluctus interdum prius eueniat, quam venti? An quoniam primo spiritus ortu maris pars prima impulsā, partem sibi continuam ipsa compellit, ita demque deinceps vice pari, serieque agitur perpetua. Quamobrem cum mare ipsūm continuū sit, efficitur ut quasi vnius iactus continuus ex his omnibus exulet, idque fieri vno in tempore possit. Itaque euenit ut prima, & vltima pars simul moueantur: quod aēi nunquam accidit: quia corpore vno continuo hic esse non potest, eō quod multipli vadique repulsiu retorquetur, atque conquatitur, ut primus, validissimūque mouendi impetus refringatur, impediaturque. Quod mari accidere propterea nequit, quia grauius aere, maiorque difficilior est. 3 Cur nauigia onustiora in portu, quam in alto esse videntur? Celerius enim de alto in terram veniunt, quam de terra in altum prouehuntur. An quod plus aquae, quam minus, reniti validius potest: pauca enim oppressa onere cedit, ut demergi necesse sit: multa è contrario repellit, ac sustinet. Vis enim ea est aquae, ut sursum versus compellat infertius: ergo ut in portu maris parum, sic multum in alto est. Itaque plus oneris conuehi in portu videbitur: etiam mouebitur aegrius, quia magis immergiunt, & aqua minus reniti potest. At verò in alto res contra vsu euenit. 4 Quam ob causam cum aliquid in mare vndabundum, & aestuans iactum sit, ut anchora, vnda residet, & quiescit? An quod mare ponderi cedit, quod defertur. quo cum aer delabatur: qui cum per directum in immum defertur, atque attrahitur, secum eodem id trahit, quod mare de latere concitat: aestus autem maris non desuper tendit ad ima, sed per summa versatur, quo sedato tranquillitas oritur. Adhuc, cum mare in ea spatia coit, quae ponderi descendenti cesserint, vertiginem mouet, quae non nisi circulo agitur. At cum linea recta circulum per punctum attingat, fluctusque ad lineam rectam obliquè ferantur, fieri potest ut fluctus ipsi per punctum oras vertiginis attingant, nec praedictam ob causam tantum, sed etiam quod ipsa vertigo accedens, suo

Δ τὰ τί τὸ κύμα ἐκ ὀπίθετο ἢ ἐν τοῖς ἐσπεροῖς πελάγεσιν, ἀλλ' ἐν τοῖς μικροῖς καὶ βραχεσίν, ἢ ὅτι τὸ μικρόν ὑγρόν ἐσθέρμον, μάλλον διαρείται ὑπὸ τῆς πνύματος, ἢ τὸ πολὺ; β Διὰ τί τὰ κύματα ὑπερτερον φοιτᾷ ἐνίοτε ἢ ἀέμων, ἢ ὅτι πρὸς τῆ ἀρχῇ τῆς πνύματος ἢ θαλάσσει ἀσθεῖστα σφοδρῶς, τὴν ἐχουμένων ἀεὶ ταυτὴν ποιεῖς διότι ὅτι ἄσπις σιωχεῖ, καὶ ἀσπιρ μὰ πλῆγῃ σιωχεῖ πάσαις γίνεται. τὸ δὲ ἐν ἐνὶ χροῖον γίνεται, ὡς συμβαίνει τῶν περὶ τὴν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀμα κινεῖται. ὁ δὲ ἀπὸ οὗ πάχει τὸ ποτὶ ἐστὶ ἐστὶ ἐν σῶμα σιωχεῖ, τὸ πολλὰς παύσει ἀντικρούσας λαμβάνειν, ἀπολλύει καλύκοσι τὴ πρῶτῶν καὶ νεανικωτάτῶν κίνησιν, τὴν τε θαλάσσειν ἐποιδοσι τῶν, διὰ τὸ βεβαρυτέρου καὶ δουπεινωτότερον ἐστὶ αὐτῶν. γ Διὰ τί τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ μάλλον ἐν τῶ λιμένι, ἢ ἐν τῶ πελάγι; καὶ θεῖ δὲ θαλάσσειν ἐκ τῆς πελάγους πρὸς τὴν γῆν, ἢ ὅτι τῆς γῆς εἰς τὸ πλάγιον; ἢ ὅτι τὸ πλεον ὕδωρ ἀντιρείδει μάλλον [ἐκ] τῶ ὀπίθετο; ἐν δὲ τῶ ὀπίθετο δίδουκε, διὰ τὸ κρατῆν αὐτῶ μάλλον, ὡς εἶπε γδ κείτω τὸ ὕδωρ ἀσθενεῖ ἐκ τῆς οὐλῆς τῶ λιμένι, ἐν γῆ ὅτι ἢ θαλάσσειν ἐκ τῆς πελάγους, ἀσθεῖα, ὡς καὶ ἀρχῇ πλεον δοξεῖ ἐν τῶ λιμένι, καὶ κινήσεται χαλεπώτερον, διὰ τὸ δουκεῖν μάλλον, καὶ ἢ πλεον ἀντιρείδειν τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πελάγους δι' ταυτῶν τούτων ὅτι. δ Διὰ τί ὅταν τὸ βρεφὲς εἰς τὴν θαλάσσειν κινεῖσθαι, ἢ ἢ ἀγνοεῖ, χαλεπῶν γίνεται; ἢ διότι ἴσεται ἢ θαλάσσει τῶ φερεμβίω, μαθ' οὗ ἀπὸ συγκρατῆται; ὅς ἐκ τῆς δουθείας κείτω φερεμβίω, καὶ ἐκ ταυτῶ ὅτι ἀσθεῖς, σιωπεισάται τὸ ἐκ πλάγιου κινεῖ τῶν θαλάσσειν; ὁ δὲ κλύδων τῆς θαλάσσειν, ἐκ ἀσθενεῖ κείτω γίνεται, ἀλλ' ὅτι πολλῆς οὐ κινήσεται, χαλεπῶν γίνεται. ἐπὶ σιωποῖσι ἢ θαλάσσει εἰς τὰ διασπέντα τῶ φερεμβίω, δίνου ποιεῖ. ἢ δὲ δίνου, κίκλω φέρται. ἐπεὶ δὲ ἢ δουθεῖα τῶ κίκλω καὶ σημείον ἀπῆται, τὰ δὲ κύματα ὑπὸ δουθείας λοξῆς φέρεται, συμβαίνει αὐταυτῶ τῶ ἐξ ὀπίθετου τῆς δίνου καὶ σημείον ἀπῆται, θά τε τὰ εἰρημέρα, καὶ ἀπὸ τῶ τῆς δίνου φερέν, ἢ πρὸς σπέντα ἀπωθεῖται αὐτά. **Quod**